

Kära Hager,

Hjärtligast får jag tacka
för Successionen och bre-
vet. Jag, den bedjer hans ögon
från nytt synpunkt och det
är glädjande, att någon och-
så i Sverige fannas, som
uppskattar Ediths stora be-
gäring och ser mer i hen-
nes livsverk, såvida det
uttrycker sig i dikt. än
blott litterär skönhet. Det
är så omedelsamt en
Guds stora gåva och Edith
har taget förvaldat sitt

fund, efter det måt ar Guds
vrasifier, som var hedne
gudet. Ty mat slutet var
hennes liv, li' dande och
dift ett Guds loafsände.
- Om det kommer en tid
- som jag kanske inte kan
se eller uppleva - då kallar
eller någon annan ännu
skriver om i ditt, så ber
jag om, att du betänkt
att han den siste men-
tern och vänen kan fick
leva här, mest lärt Skrif-
ter, i synnerhet exg Testa-
mentet och i Dantes fabel-
mer finnes med blä
penna & understubns num-
mer, som t. ex. P. 65, 48, 47

46, 43 34 37, 52, 85, 103, 104.
113. 191. 197. - och ant en
och annan därtill. -

Från den smockfyllda idyl-
len i första köftet gick han
sökhands och frågas mi-
des om en väg genom de 3
andra, tills han slutligen
i rosnat världen och sig
spår och lemnat sig åt
sin gud. Så intensiva, se-
lerande som hennes dikter
är i alla skadur av hen-
nes utveckling, är de just
därför blott närmare,
rikt mål att söka och
stanna vid. Jag säger
dessa därför, att de alldeles
unga fascinerade av skön.

heta och glansen i det mesta
han sken ut, kunde hänga
sig för mycket dämpa.
Larske ledet själv anade
något sådant, efter han
ville att hennes verk skulle
försöras. Han hörd ju
att det fanns makt i hennes
dikt. Och hörd svarat.
"Den mycket givet är,
ur dem skall mycket ut-
krävas." - Det är farligt
att stå på höjderna,
ditt mänskarna se upp.
En aldrig så liten backe
har sitt ansvar med sig.
Sorgligt nog, blir man
dessa nersändels så
rent varse.

- 79. Lelikt mesito, vad smär-
tan, besvär, sorgen
när rändas. "Da jag nad
16 år inijuknade i lung-
ret, drag jag den stora
latten. "Henne var givet att
utryt i denna smärta
rihedam. - Merkt wall, alle
nachdenklichen gemüter: kein
Ross trägt auch so schnell
zur Vorkommenheit, als
das Leiden. - Nichts ist so
gallent, wie Leiden -
und nichts so königreich,
wie gelittes Leben. -

Shapandits lycke fick han
dack erfara - och han
drack besorg ur alla kälkan-
ty för både fatt res dom.

och kärlekens.. Jag vill
älska ut mitt hjärta. "Men
na Guds gåva var det i
det innersta, som hjälpte
henne över lidandet. —

Och det kommer ett svar:
"Jag är den du älskar och
alltid skall älska." Och
genom honom älskade
han allt och alla. —

Kan ej fränga den tanken
att, om i en framtida Eders
skrifter utkomma i urval,
den första avdelningen bor-
de bäst till måtto: Det
var en fågel som jag
var hörsamlig för gress
gren — Det är en spågäcka.

Tanken är så racker och såan
— måtte den estetiske gro-
dans alla labb ligga
där? — Men kanske det
blott är en grilla av mig. —
^{Y så fullt av mig i en om den.}
— Om Hagar skedde sig
fennis i bakfamn ~~och~~ och
tycket rike är för black
eller fint, vare jag tack-
sen om jag finge den
till gemensamt ärande. — när
det så passar sig. Velle ju
också gärna veta vad Hagar
vil säga det folket. Vns.
Har Hagar hjärtligt det bästa
dörtill! —

Tak för art'keln jag fick
läsa! Det 'kändes ändå så

gatt att se, att utom Ruse-
berg, Tafelius och Grönerberg
ochse-andra finsländske jee-
ter uppskettas i Sverige. —
John Sundkvist är ju ännu
ung. —

Sänder nu med detsam-
ma artikeln tillbaka.

Allt det bästa, jag vet,
önskas Hagar öfverlygt
av H. Södergran